

El triomf de l'Esquerra Republicana de Catalunya

Malgrat els formidables entrebanes que totes les forces polítiques arconades per l'opinió pública van posant, amb lamentable vesània, al pas de l'Esquerra Republicana de Catalunya per tal de fer-li més difícil el conqueriment de la glòria d'haver obtingut la llibertat de la nostra terra, l'Estatut va avençant, l'Estatut va saltant victoriosos tots els obstacles i ja no hi ha ningú que posi en dubte la seva viabilitat.

La República Espanyola, el cervell de la qual és l'admirable Azaña, conseqüent amb els principis prèviament establerts pels revolucionaris que l'engendraren i amb una comprensió pròpia dels pobles moderns cridats a influir decisivament en els destins de la humanitat freturosa d'amor i de justícia, haurà donat dintre de poc la llibertat a Catalunya, aquella llibertat per al qual recobriment han maldat els catalans durant prop d'una centúria.

La República respectarà el dret i el voler de Catalunya, perquè s'ha palesat que Catalunya no necessita guiadors que l'orientin per les rutes que menen al reconeixement del dret i el voler de les democràcies. La República es mostra amiga de Catalunya perquè sap que Catalunya no serà una nota negra en el panorama assolellat de les terres peninsulars. I si la República ha arribat a un perfecte coneixement de la idealitat i capacitat de govern de Catalunya, és a l'Esquerra Republicana que els catalans ho deurem, puix que sense ella, sense la tàctica assenyada dels capdavanters del nostre partit, la política catalana hauria mantingut el to reaccionari que la distingia, el qual to hauria dissonat amb estridència del que ha estat característic de la República, el que hauria fet que no haguéssim merescut la confiança i la simpatia dels que havien de coadjuvar amb nosaltres per tal d'aconseguir la nostra llibertat col·lectiva per les vies del dret.

La influència decisiva de l'Esquerra Republicana de Catalunya en la solució favorable del plet de Catalunya és evident. I precisament perquè no pot discutir-se, i precisament perquè l'èxit de l'Esquerra és penyora de què el futur pròxim de Catalunya tindrà el suport dels nostres ideals, tots els preterits pel cos electoral llencen als quatre vents els seus esgarips d'enveja i gelosia i bavegen contra el més sagrat i blasmen de les nostres activitats i dels nostres sacrificis. Cal, però, tenir en compte que l'ofensiva contra l'Esquerra que té l'aparença d'una gran extensió, en realitat no és més que una minsa i ineficaç escamesa dels ambiciosos amb pretensió de capdills que actuen isolats i sense el concurs del poble.

El poble està amb l'Esquerra Republicana de Catalunya i és per això que l'"Esquerra" assolirà la llibertat de la nostra terra i aplicarà després justament aquesta llibertat.

Mirador internacional

EXTREM ORIENT.—A despit de totes les conferències i acords presos per a la pau, a Xang-Hai, els japonesos sembla que no saben estar-se de promoure incidents.

EQUADOR.—Els marins que iniciaren el moviment sediciós s'han apoderat d'un vaixell petroler propietat d'una empresa anglesa que explota uns jaciments de petroli.

LONDRES.—Definitivament es pot donar com a fracassada la Conferència de les quatre potències que

se celebrava a Londres per a solucionar l'afer econòmic dels països danubians.

XILE.—El Govern xilè ha dimittit en ple, menys el ministre de Finances, que s'ha quedat potser per respondre dels càrrecs que se li puguin fer, pel pànic financer que ha provocat la crisi. En un telegrama s'assenyala Víctor Rozles com a cap del nou Govern.

Les darreres notícies diuen que possiblement el nou ministeri ahir mateix ja haurà fet la seva presentació a la Cambra.

El problema religiós a l'Hospital Civil

L'actuació clerical del President de la Comissió d'Assistència Social al descobert. - Què farà la majoria davant de les greus denúncies formulades? - La clerecia seguirà cobrant del Municipi

Tal com nosaltres ja havíem previst que succeiria un dia o altre, en la darrera sessió celebrada per l'Ajuntament, foren plenament confirmades les denúncies que nosaltres havíem fet, les quals havien estat desmentides interessadament, si per més no, pel fet que significaven una prova evident de la política reaccionària desenvolupada pel president de la Comissió d'Assistència Social, amb la conformitat tàcita, però, de l'actual majoria consistorial.

Ben poques setmanes han transcorregut, doncs, des de que el senyor Banús, que afirmava en ple consistori que en les institucions benèfiques municipals no es coaccionava a ningú, la qual cosa li convenia dir perquè els regidors de la minoria radical li votessin el dictamen, amb l'aprovació del qual la clerecia pogués continuar cobrant de l'Ajuntament, per a que des del mateix escó el propi senyor Banús hagués de reconèixer, corrent un ridícul que tothom veu menys l'interessat, que no solament era una trista realitat que avergonyeix, tot el que en aquestes columnes s'havia dit sobre aquest assumpte, sinó coses molt més greus, com ho és innegablement el que es pugui dir sense ésser desmentit, que a l'Hospital Civil s'estableix una diferència de tracte entre els malalts que practiquen els actes religiosos que se'ls hi diu i els que els refusen.

Si al cap d'un any de tenir el senyor Banús l'esmentada Presidència, en un règim declarat, per la voluntat popular, eminentment laic, i governant el poble una majoria republicana, els regidors de la qual integraven la Junta Revolucionària d'aquell gloriós 14 d'Abril, es poden denunciar encara fets com els que han estat denunciats a la sessió última, pel regidor d'Esquerra Republicana, senyor Cabrer, el menys que lògicament es podia esperar és que l'esmentat senyor Banús, per la senzilla raó d'ésser el l'encarregat de vetllar perquè aquells actes fossin evitats, es fes càrrec del públic fracàs de la

seva gestió, no defensada al consistori per cap altre regidor que pel seu company senyor Martí. Solament quan, com en el cas present, exerceix aquella Presidència, la de la Comissió d'Assistència social, una persona que, procedent del partit carlista, ha combregat amb totes les rodes de molí per tal de poder arribar a exercir-la, es pot seguir impasible i conservant indègudament una representació pel bon desempeny de la qual es fa imprescindible una lleial coordinació entre els ideals que es proclamen i els fets que es realitzen, i no creiem que hi hagi ningú capaç de poder sostenir que sigui precisament el senyor Banús el qui reuneixi aquestes bones qualitats.

***

Han estat fetes públicament unes acusacions concretes i se n'han anunciat encara altres, sense que el propi Sr. Banús, interessat en desvirtuar-les, hagi pogut desmentir-ne ni una d'elles.

Creiem que l'opinió pública no deu esperar una rectificació de conducta de l'home que ultra haver-se comportat fins avui com ho ha fet, acaba de castigar amb 15 dies de sou a un empleat de l'Hospital, que resultà ésser el mateix que va contestar les preguntes fetes pel regidor senyor Cabrer. Es inútil dir que nosaltres tampoc hi confiem perquè además de l'exposat, també hem seguit pas a pas la trajectòria política seva, i ens fem càrrec del què ell pot donar de si, però amb tot no desesperem de veure un moment en el qual els altres elements que integren la majoria governant sabran sacudir-se l'actitud de submissió amb que se'ls veu actuar i no toleraran veure's arrastrats pel precipici que tant goig fa al senyor Banús.

Si ens equivoquem allà ells. El que és en nosaltres no variarà la posició que de bell antuvi varem adoptar. Recollirem la veu popular que els més interessats en fer-ho, varen rebutjar, i varem anunciar, com no

(Segueix a la pàgina 5)